

Reverendissime vir,

Julit tui facies tui lumina ingeniorum in triumpho principis nostri accensa, & mihi candulam undam accendere visum fuit: ne clausa taberna, & extincto lumine, in tanto patria festo institutum reddere agere. pro strona huius induntis anni (quod tibi placidum fastidium, veredo) simul hoc munusculum, quod genii mei frugalitas est, tibi esse poterit. In quibus ita existimatis, nec paupertatem undam spernas. Vale.
Haga Comit. Cahed. Januarij 1717 c. lvi.

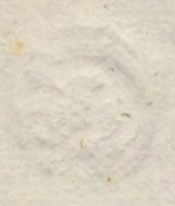
Tua nobilitati

obsequiosissimus

J. Forestus.

1672
1673
1674

[Faint, illegible handwriting]

Hu

In tempestatum calis autumnalis insolitam,
mirabiliter operibus principis Annaci
in obsidione Hulsta
conculcatis.

Ambigitur populus tuus, o Dux optime, nostrae
militiae praesens, an pater ipse Idem.
Cuncta licet summi Victoris munia praestes,
Et superos quantum sacra iurare ducum,
Da veniam, maior tamen haec regis arbitrio arma,
Atque aliis tantum promovit auctor opus.
Excessisse suis miramur sedibus annis;
Atque imota suis sunt elementa locis.
Sic natura parat, sic rerum tota laborat
maquina, pro lauris ambibrosa tuis.
Eia age, communem hunc Idem ipse laborem,
Et commune Idem postulat esse sibi.
A socio tibi crescit honor, sic vincere praestat,
Dum nequit humanis viribus Hulsta capi.

J. F.

Nobilissimo, strenuissimo
viro, Constantino Hugonio,
Equiti, Turesini Eparcha,
magno principi Arantiorum
a consilio Leodii.

